

Μνήμη Ευθύνης και Όραμάτων

Ἡ ἐπέτειος τῆς Χειροτονίας τοῦ Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ

ΤΗΝ Δευτέρα, 6η Ὀκτωβρίου 2009 ἐκ.ήμ., στήν Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ τοῦ Διδύμου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν Κυπριανός, Ἀναπληρωτής Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐλειτούργησε στήν Μητροπολιτική Ἔδρα μας, τήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

• **Κατά** τήν ἡμέρα αὐτή καί στόν αὐτό Ναό, πρὸ ἀκριβῶς δύο ἐτῶν, στίς 6.10.2007, ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν εἶχε λάβει τήν ἀρχιερατική Χειροτονία καί ταυτοχρόνως τήν Διακονία του ὡς Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου.

* * *

ΣΤΗΝ ἐπετειακή αὐτὴ Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος καί ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαήλ, δύο Ἱερομόναχοι Ἀγιοκυπριανῖτες, τρεῖς Πρεσβύτεροι, δύο Ἱεροδιάκονοι Ἀγιοκυπριανῖτες καί τρεῖς Ὑποδιάκονοι, συμπροσευχομένον πολλῶν πνευματικῶν τέκνων μας λαϊκῶν καί μεγάλης Ἀντιπροσωπίας Μοναζουσῶν.

Στὸ Ἱερὸ Βῆμα παρίσταντο προσευχόμενοι καί ἄλλοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας: ὁ Σεβασμ. Λούνης κ. Σιλουανὸς καί οἱ Θεοφιλ.

Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καί Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων πολλοὶ εὐσεβεῖς καί μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἱερᾶς Μυσταγωγίας, στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς ἀντηλλάγησαν θερμὲς εὐχές, μέσα σὲ ἓνα θερμὸ κλίμα ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί ἐνότητος.

* * *

ΚΑΤΑ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφ. Ὁρεῶν ἀναφέρθηκε στὸ Ποιμαντικὸ Ὅραμά του, τὸ ὁποῖο παρωμοίωσε μὲ μία τοιχογραφία, εὐρισκομένη συνεχῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ περιλαμβάνουσα τρεῖς ἐπὶ μέρους Εἰκόνες: τὸν **Καλὸ Ποιμένα**, τὸν **Ἱερό Νιπτήρα** καὶ τὴν **Ἁγία Σταύρωσι** τοῦ Σωτῆρος μας. Ὅσα ὑπονοοῦνται στὴν τοιχογραφία αὐτὴ ἀποτελοῦν τὸ πρότυπο στὴν Διακονία του: ● Ὡς εἰκὼν τοῦ Μεγάλου Ποιμένος καὶ Ἀμώμου Ἀμνοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς καλεῖται νὰ φέρῃ μὲ στοργὴ τὸ πρόβατο στοὺς ἄμους του, νὰ «ξετρομάξῃ» τὸ πρόβατο, νὰ μὴ

τὸ κρίνῃ, ἀλλὰ νὰ τὸ θεραπεύῃ, νὰ μετανοῇ ἀντὶ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ νὰ αὐτοθυσιάζεται χάριν αὐτοῦ. ● Ἐπίσης, ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνατρέπει ριζικὰ τὸ ἐξουσιαστικὸ πρότυπο (*modello*): ταπεινώνεται ἕως ἐσχάτων καὶ γίνεται Διάκονος καὶ θεράπων γονυκλινῆς, πλένων μὲ τὰ δάκρυα τῆς εὐσπλαγχνίας τὰ πόδια τῶν εἰκόνων τοῦ Θεοῦ. ● Αὐτὴ ἡ ἀνατροπὴ φθάνει μέχρι τῆς σταυρώσεως: στὴν πλήρη κατ' ἄνθρωπον «ἀδυναμία» καὶ ἀνυποληψία καὶ τὴν ἐσχάτη εὐαγγελικὴ πτωχεία, κατὰ μίμησιν τοῦ Μεγάλου Ὑπηκόου, τοῦ Μεγάλου Εὐσπλαγχνικοῦ. Αὐτὴ ἡ Θεραπευτικὴ Ἀγωγὴ εἶναι ὄντως προσωπικὴ, ἀναδεικνύει τὴν ζωὴ τοῦ Ποιμένος σὲ μία γνήσια Θεολογικὴ Ζωή, ἐφ' ὅσον στὴν Ἐκκλησίᾳ θεολογοῦμε γνησίως εὐρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ μαζί μὲ τὴν Ἐσταυρωμένη Ἀγάπη.

● Βεβαίως, ὠμολόγησε ὁ Ὁμιλητῆς, οἱ στόχοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν γι' αὐτὸν Ὅραμα Ζωῆς, εἶναι ὑψηλοὶ καὶ δυσπρόσοιτοι, εἶναι «μεγάλαι πράγματα»: ἐν τούτοις, προσπαθεῖ νὰ κάνει «μικρὰ πράγματα μὲ μεγάλη καρδιά». Ἐλπίζει, ὅτι τὰ πολλὰ ἐγκάρδια «μικρὰ» θὰ ἀθροισθοῦν σὲ κάτι «μεγάλον» καὶ ὑψηλὸν καὶ θὰ ὀδηγήσουν στὰ «κρείττονα». Εἶχε καὶ ἔχει ὡς βοηθὸν τὴν εὐχὴ τοῦ Γέροντος καὶ Μητροπολίτου του, ἐπίσης δὲ τὴν Ἄχραντο Θεοτόκον, τῆς ὁποίας τὴν ἡμέρα αὐτὴ, 6ῃ Ὀκτωβρίου, ἐορτάζουμε τὴν Σύναξιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος Τῆς «ἽΩ Πανύμνητε Μητερ». Ὅπως λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, «διὰ γυναικὸς ἐρρῦει τὰ φαῦλα, διὰ Γυναικὸς πηγάζει τὰ κρείττονα» «διὰ γυναικὸς [ὁ διάβολος] ἐκράτησε, διὰ Γυναικὸς ἤττηται».

● Ὁ Ποιμὴν ὀφείλει νὰ εὐρίσκειται μέσα στὸ Φῶς τῆς *Θεομητορικῆς Παρουσίας*, πορευόμενος πρὸς τὸ Ἀνέσπερον Φῶς τῆς Βασιλείας καὶ ψάλλων τὸ φωτανγὲς Προσόμοιον (Ἦχος δ΄, Ἔδωκας σημείωσιν):

**«Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδντον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον
λάμπασα, τὸν ἀπειρόνητον χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις
φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανά-
μωμος, ἢ τὸ Φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα»**

(Μηναῖον, Μαρτίου ζ΄, Ἑσπερινός).

● Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!...

